

عنوان مقاله:

منابع ژنتیکی یونجه ایران: جستجو، جمع آوری، حفاظت و مراکز تنوع

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کاربردی زراعی (زراعت سابق)، دوره 28، شماره 106 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد رضا عباسی - عضو هیات علمی: مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

اطلاع از وضعیت حفاظت منابع ژنتیکی در هر کشور از عوامل بسیار موثر در پیشبرد تحقیقات کاربردی است. یونجه (*Medicago sativa*) - مهمترین لگوم علوفه ای در کشور است. در این تحقیق با جمع آوری ۱۹۵۷ توده از منابع ژنتیکی یونجه تحت ۱۹ گونه، ذخایر ژنتیکی یونجه زراعی به ۱۰۳۳ توده و یونج های وحشی به ۱۲۹۹ توده و تعداد گونه ها حفاظت شده از جنس یونجه در کشور به ۲۲ گونه افزایش پیدا کرد. گونه های یونجه زراعی، *All rigidula* (L.) و *M. minima* (L.) و *Bartal* به ترتیب با ۷۰۱، ۲۳۰ و ۱۵۹ توده بیشترین تعداد را در جمع آوری به خود اختصاص دادند. ارتفاع محل جمع آوری در این مواد از ۲۱ - متر در شهرستان نوشهر در *M. polymorpha* L تا ۲۸۳۸ متری در ارتفاعات کرمان برای گونه های *All rigidula* (L.) و *M. coronata* (L.) و *Bartal* تغ ییر می کرد. در این تحقیق وضعیت گونه های یونجه از نظر در معرض خطر انقراض بودن بحث شده است. در یونجه زراعی علاوه بر مراکز تنوع ژنتیکی پیشنهادی قبلی، ناحیه کوهستانی شمال شرق کشور نیز به عنوان یکی از مراکز تنوع اصلی این گونه مشخص گردید. در صورتی که در یونجه های وحشی دو مرکز اصلی تنوع در غرب و جنوب- غرب کشور مشخص شدند. استفاده از این ژرم پلاسما در تحقیقات پیشرفته به منظور تع یین، شناسایی و معرفی منابع جدید علوفه مناسب برای شرایط هر منطقه از مواردی است که میتواند در جهت تکمیل و بهره برداری مناسب از تحقیق حاضر بکار رود.

کلمات کلیدی:

جمع آوری، حفاظت، مراکز تنوع ژنتیکی، یونجه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403388>

